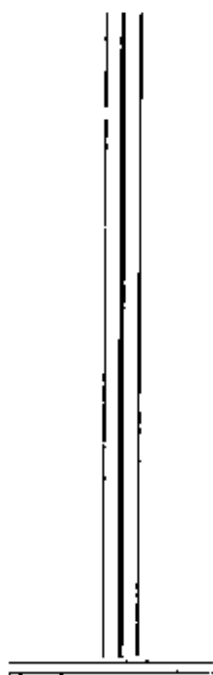

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
καὶ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου
Ἱερομάρτυρος
ΘΕΡΑΠΟΝΤΟΣ
τοῦ Θαυματουργοῦ

ΑΘΗΝΑΙ

᾽Απολυτίκιον τοῦ ᾽Αγίου

᾽Ηχος α΄

᾽Ασκήσει μὲν τὸ πρῶτον λάμπας ᾽Οσιε,
πάσας δαιμόνων φάλαγγας κατετρόπωσας,
ἀθλήσει δὲ τὸ δεύτερον ἀριστεύσας τὰς τῶν
τυράννων ἀπειλὰς κατεφρόνησας. Διὸ δι-
πλοῦν παρὰ Θεοῦ στέφος λαβών, συγχαίρεις
τῶν ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, καὶ τρυφᾷς Θερά-
πων μάρτυς, σὺν τοῖς ὁσίοις καὶ ἱερομάρτυ-
σι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, Δόξα τῷ
σὲ στεφανώσαντι, Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπανεκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας καὶ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Θεράποντος, ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν καὶ λίγα λόγια γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Ἅγιος Θεράπων, Ἐπίσκοπος Κύπρου, τοῦ ὁποίου τὸ ἱερὸ λείψανο μετεφέρθη στὴν Κωνσταντινούπολι, ἐτιμᾶτο πολὺ, ὅπως ἦταν φυσικό, στὴν Κύπρο καὶ στὴν Πόλι, ὅπου ὑπάρχουν Ναοὶ στοῦ ὀνόματός του. Στὸ Ναὸ μάλιστα τῆς Πόλεως ὑπάρχει καὶ θαυματουργὸ ἁγίασμα. Ὅπως ἀναφέρεται στὸν πρόλογο τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου (ἐκδοσις «Συλλόγου τῶν Ὀλυμπίων», Ἀθῆναι 1904), χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ Νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, τὴν Μυτιλήνη, τὴν Κρήτη καὶ ἰδίως τὴν Κύπρο, πού, σὲ χρόνους θρησκευτικῶν διωγμῶν ἦλθαν καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὴν Πελοπόννησο καὶ εἰδικώτερα στὴν περιοχὴ τῆς Ὀλυμπίας, ἔφεραν μαζὶ τοὺς καὶ τοὺς «ἐφεσίους» ἁγίους τῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν ἅγιον Θεράποντα. Σὲ καιρὸ μάλιστα ἐπιδημίας πού ἐνέσκηψε στὴν Ὀλυμπία οἱ χριστιανοὶ ἐπικαλέσθησαν τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ ἐπιδημία σταμάτησε. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν χριστιανῶν Ὀλυμπίων γιὰ τὸ θαῦμα αὐτὸ ἔκτισε ἓνα Ναὸ τοῦ Ἁγίου στὴν Ἀνδρίτσaina καὶ ἄλλον μεταξὺ τῶν χωριῶν Μαρίνας, Ἀμπελιώνας καὶ Σκληροῦ, κοντὰ στὸν ἀρχαῖο Ναὸ τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλλωνος, πού ἦταν ἔργον τοῦ Ἰκτίνου. Καὶ στὴ Γορτυνία ἐπίσης κτίσθηκαν Ναοὶ τοῦ Ἁγίου, κοντὰ στὰ χωριά Βελιμάχι καὶ Βοῦτσι, σὲ δασώδη περιοχὴ, ὅπου ὑπῆρχε τὸ ἀρχαῖο ἱερὸ ἱατρεῖο τοῦ Ἀσκληπιοῦ (Ἀρκαδικὴ ἐπετηρὶς 1903 σελ. 181).

Τὸ 1888 οἱ ἐν Ἀθῆναις Ὀλύμπιοι ἱδρυσαν τὸν ὁμώνυμο Σύλλογόν τους καὶ τὸ 1903 ἀπεφάσισαν νὰ κτίσουν καὶ στὴν Ἀθήνα Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεράποντος μὲ συνδρομὰς τῶν μελῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐξέδωσαν τὸ 1904 καὶ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ἐπὶ τῇ βάσει «ἀρχαίου χειρογράφου εὕρισκομένου ἐν τῷ ἐν Ἀνδριτσαίνῃ Ναῷ» καὶ τὸ ὁποῖον ὁ τότε ἐφημέριος Γρηγόριος Θεοδωρακόπουλος παρέδωσε στὸν Ταμία τοῦ Συλλόγου Δ. Ἀμπαριώτην, φαρμακοποιόν. Τελικὰ ὁ Ναὸς κτίσθη-

κε τὸ 1924 στὴ συνοικία τοῦ Ζωγράφου.

Στὴ θέσι τοῦ μικροῦ παλαιοῦ Ναοῦ ἐκτίσθη τὸ 1956—60 ὁ σημερινὸς ὡραίος καὶ μεγαλοπρεπὴς Ναός, μὲ τίς εἰσφορὰς τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν τοῦ Ζωγράφου. Ὁ Ναὸς αὐτὸς—ὁ-κταγωνικὸς μετὰ τρούλλου—εἶναι ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Ζωγράφου καὶ ἓνα ἀληθινὸ κόσμημα τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Θεράποντος ἑορτάζεται μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια στίς 14 Μαΐου.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀρχιμ. Εὐθύμιος Στύλιος

Γεώργ. Θεοδωρακόπουλος

Γεώργ. Κατσαρὸς

Χρήστ. Κακουρίδης

Ἀλ. Δημητρέλλης

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΥ 15 Ἀπριλίου 1967

Ἀρχιμ. Ε. Κ. Σ.

Ἱερεὺς Νικόλαος Σίμος

» Γεώργιος Δασκαλογιάννης

» Βασίλειος Κουλουλιᾶς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΘΕΡΑΠΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου

εὕρισκομένου ἐν τῷ ἐν Ἀνδριτσαίνῃ ὁμωνύμῳ Ναῶ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν 14ην Μαΐου

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἱστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα προσόμοια

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων

Εν τῇ ἀσκήσει φοιτήσας, Θεράπων μάρτυς Χριστοῦ, Ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοίνιξ δικαίως, ἐξήνθησας παμμάκαρ καρποὺς θεϊκοῦς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικούς ἀγῶνας ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβών, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διδὸν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Θεράποντα θεόφρων, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότα-

τα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες

Θεόφρων Θεράποντα βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος Ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω εἰσῆλθες Βασίλεια, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι, ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρων Θεράποντα Χριστός, ἐποφθεῖς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρος χάριτι, δι' αὐτὴν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν, προεῖλω προφανῶς κλειζόμενος, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρων Θεράποντα πυρός, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, ἡ δροσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνουσα, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Ἦχος Δ'

Ελαμψας ἐν τῷ κόσμῳ φωστῆρος δίκην, θεραπευτὰ τοῦ Χριστοῦ, Θεράπων μακάριε· ἠΰγασας ἐν δόγματι τὸν περιούσιον λαόν, καὶ πόμα κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἐγένου. Διὸ σοῦ τὴν πανίερον τιμῶμεν μνήμην σήμερον, καὶ τεῦχος ἀκλόνητον, οἱ πιστοὶ σὲ προβαλλόμεθα Ἱερομάρτυς αἰοίδιμε, μὴ παύσῃ δεόμεθα τοῦ ρυσθῆναι τὴν πόλιν σου, ἐκ πολλῶν πειρατηρίων, καὶ πρέσβευε πάντοτε Κυρίῳ ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον

Ὁ διὰ σέ ἡ τῆς ἑορτῆς

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου
ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε
σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ
αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυ-
ρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τί-
μιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐ-
τῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μοι, ὦ τέκνα σε-
μνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁ-
δοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοι-
μάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ
ὑμᾶς, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι
ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔν-
νοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια,
ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας
ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὕρήσουσι χάριν. Νοήσατε
τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε
καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ
λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χεῖλη ψευδῆ.
Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου
οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα
εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὕρισκousι γνῶ-
σιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ
ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφία Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ
τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ

διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν, λήψεται πανοπλίαν καὶ ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὅπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον, λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοπῶν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρης ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσωσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθαι οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος, εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φανλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλέυει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ

τοιούτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ!

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα

Ἦχος Α'.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις Κυπρίων καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι τὴν μνήμην τοῦ ἱερομάρτυρος Θεράποντος, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον, καὶ ἀνεξάντλητον, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι ἀπαρνούμενοι ἐκ τούτου, τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ σωτῇρι τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος, Ἱερομάρτυς Θεράπων, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοίδιμε, τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα ἐν τῇ γῇ κατέλιπες ἱαμασωτήριον, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, καὶ ἀπτομένοις πόθου, δι' ὃ πρέσβευε διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς Οὐρανίους λειμῶνας, κακεῖθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας μάρτυς Θεράπων. Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη ἀπήμβλυνας ἅγιε, τῇ τῶν σῶν ἁθλῶν ἀντιτυπία καὶ κατάσχυνος ὄφιν τὸν ἀρχέκακον. Ἀκλινεῖ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρυσμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας. Δι' ὃ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερρὰν σου εὐσέβειαν, ἀνθ' ὧν ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύεις ἀγγέλοις καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ἁσμασι τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Θεράπων ἱερώτατε σὺν ρωμαλέῳ φρονήματι τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς ἐπαγγελλόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως τὸν Χριστόν, ὃν υἱὸν τοῦ Θεοῦ παρρησίᾳ ὁμολόγησαν ἰκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων αἰεί, τοὺς ἐν πίστει τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐορτάζοντας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὠχυρομένος θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων, εἰς οὐδὲν ἐλογεῖσο, ἀλλ' ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκώμματα. Τῷ δὲ θείῳ πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τοὺς τιμωρουμένους σὲ ποιναῖς καθυπέβαλες καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ γέρρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν ἀγίαν Τριάδα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ενατενίσαι ἀκλινῶς Χριστοῦ Θεράπων πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον Χριστόν ὃν καὶ νοητῶς κατοπτεύσας νοῦ καθαρότητι παρ' οὗ καὶ φωτισθεὶς, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεφώτισας, δι' ὃν καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας πρὸς ὃν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κατάλληλον τῶν ἔργων σου προσηγορίαν ἔσχηκας Θεράπων ἔνδοξε, ἐθεράπευσας γὰρ ὄντως τὸν Θεόν, ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, τῇ τε ἀσκήσει τὸ πρότερον, καὶ τῇ ἀθλήσει τὸ δεύτερον. Δι' ὃ καὶ παρ' αὐτοῦ ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου ἐδέξω χάριν ἰᾶσθαι νοσήματα πάντων τῶν προσερχομένων σοι ἐκ πίστεως αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν τῇ παν-
σέπτῳ πανηγύρει τοῦ ἀθλοφόρου καὶ πνευματικῶς
πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ παν-
σεβάσμιος πανήγυρις, τοῦ Ἱερομάρτυρος Θεράποντος,
τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη τῆς ἀριστείας τῶν πα-
λαισμάτων αὐτοῦ. Ἰάματα παρέχοντα τοῖς εἰς αὐτὸν
προσιοῦσιν, δεινῶν ἀπαλλαγὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμεια· ἦχ. πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Θεράπων ὄντως Χριστοῦ, Ἱεραρχῶν τε καὶ
Μαρτύρων ἐφάμιλλος· ὁ κόσμος τῆς ἐκκλησίας, καὶ
τῶν θαυμάτων πηγή, ἀεννάως νόμα ἡ προχέουσα. Πι-
στῶν τὰς καρδίας, διδασκαλίαις δροσίζουσα, αἰρετικῶν
δὲ ἀποφράττουσα στόματα, καὶ πρὸς ἔρωτα τοὺς πι-
στοὺς θεῖον ἄγουσα. Ἄπαντες οὖν φιλέορτοι, αὐτὸν
μακαρίσωμεν, ἐπιτελοῦντες αἰσίως, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ ἁ-
θλησιν, τυχεῖν ἐξαιτοῦντες, ἰλασμόν πᾶσι πταισμάτων
καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην

Χαίροις ὁ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ, θυσίαν ἁμωμον ἁγνὴν
καὶ ἀναίμακτον, Θεράπων ἐπιτελέσας, ὑπὲρ λαοῦ
σου πιστοῦ, θύων καὶ θυόμενος ἐξέχεας, τὸ αἷμα σου
πάνσοφε, καὶ Χριστὸν ἐκμιμούμενος, ψυχὴν προδίδεις
ὑπὲρ σῆς ποιμένης ἄριστα, ὥς πειθόμενος τοῦ Δεσπότη
προστάγμασιν, Ἄγιε δεῦρο πρόφθασον, Κυρίου δεή-
θητι, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμον
μνήμην σου, αὐτοῖς καταπέμψαι ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν
καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

Δεῦτε χοροστατοῦντες πιστοί, τὸν ἱεράρχην καὶ Χριστοῦ τὸν Θεράποντα, αἰνέσεως συμφωνίᾳ τὴν θείαν Κάραν αὐτοῦ, ἄσμασιν ἐνθέοις πίστει μέλψωμεν, καὶ τούτῳ προσείπωμεν, ὡς θερμῷ ἀντιλήπτορι, τὸ χαῖρε χαίροις, τῶν αἰρέσεων μάχαιρα, κατακόπτουσα καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, ἡμῶν τῇ πίστει τελούντων τὴν θείαν μνήμην σου μέμνησο. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα. Ἦχος β'

Ως τοῦ Θεοῦ Θεράπων ἔργῳ ἀναδειχθεῖς, τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος παρ' αὐτοῦ Πάτερ κατηξίωσας, καὶ ἀνδρείως καὶ νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῷ πρακτέῳ τοῦς λόγους ἡμᾶς ἐξαιπέδευσας· ὅθεν καὶ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσας, τοῦς τῶν εἰδώλων λατρευτὰς ἐν σοὶ ἠρέθισας. Δι' ὃ στεφάνῳ μαρτυρικῷ Χριστοῦ τῇ δεξιᾷ ἢ σὴ Κάρα ἐστέφθη ὃν καὶ πρεσβεύων μὴ διαλείπης σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

(Ἦ τὸ παρὲν)

Ἦχος πλ. β'

Ιεραρχῶν μέγα κειμήλιον Θεράπων σοφέ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδειχθεῖς, καὶ προστάτης λαοῦ ὑπὸ Θεοῦ ἀναδείκνυσαι, τὰς αἰρέσεις τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐξώρισας, καὶ συνοδικῶς αὐτὰς εἰς γῆν κατηδάφισας, σαῖς διδασχαῖς πιστῶν τὰ ποτίσματα κατήρδευσας, καὶ ὡς ἄμπελος εὐκλιματοῦσα βότρυας πλήρεις Χριστῷ προσεκόμισας. Τὰ τῶν εἰδώλων ιεμένη εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ ναοὺς ἡγείρας εἰς αἶνον καὶ ὕμνον τοῦ ἐν τριάδι προσώπου, καὶ ἐν μονάδι φύσεως ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως καὶ βροτῶν δοξαζομένου μόνου Θεοῦ, ὃν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆς ἑορτῆς, ἥ τὸ παρόν.

Πάναγνε Μαριάμ, χριστιανῶν σκέπη, ὃν ἔτεκες ἀσπό-
ρως Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

Ἀπολυτίκιον· ἦχος α΄

Ασκήσει μὲν τὸ πρῶτον λάμψας. Ὅσιε, πάσας δαιμό-
νων φάλαγγας κατετρόπωσας, ἀθλήσει δὲ τὸ δεύτε-
ρον ἀριστεύσας τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς κατεφρόνη-
σας. Διὸ διπλοῦν παρὰ Θεοῦ στέφος λαβὼν, συγχαίρεις
τῶν ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, καὶ τρυφᾷς Θεράπων μάρτυς·
σὺν τοῖς Ὁσίοις καὶ ἱερομάρτυσι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι
Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦν-
τι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον· ἦχος αὐτός.

Τὸν ποιμενάρχην Κυπρίων Θεράποντα, ἄσμασι τῶν
μετὰ πάντων Ἀγίων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν, ὑμνή-
σωμεν ἀπαύστως οἱ πιστοί, συμφώνως ἐν τῇ τούτου
ἑορτῇ, καὶ ὡς πλεῖστα κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ θεραπευ-
θέντα πάθη ἐκβοήσωμεν. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χρι-
στῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον· τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια κ.τ.λ.
ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.—Μετὰ τὴν Α' στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φοινίξας ἐν αἵματι τὴν Ἱερὰν συστολήν, θυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτόν, Θεράποντα ἔνδοξε·
ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὸ ἀνίσχυρον θράσος, εὐφραν-
νας τοὺς Ἀγγέλους τῇ στερεῇ σου ἐνστάσει, διὸ καθι-
κετεύων μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα· ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν γνόφον εἰσελθὼν, θεολογίας μυστικῆς, ἐκεῖθεν
ἤντλησας ἡμῖν, πόμα εὐφραΐνον τὰς ψυχάς, καὶ τὰς
καρδίας ἀρδεύων πιστῶν Θεράπων, γέγονας Ποιμὴν ἀ-
ληθέστατος, καὶ μάρτυς ἀψευδῆς εὐπρεπέστατος, ὑπὲρ
λαοῦ καὶ ποιμένης ἐναθλήσας, αἷμα ἐκχέας οἰκεῖον σου,
ὡς μάρτυς ὄντως, καὶ Ἱεράρχης, πρέσβευε τοῦ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς,

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον·

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμ-
βανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ
συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνή-
στωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθέ-
νος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν. Κάθισμα ἦχος γ'.

Θείας πίστεως

Εργοῖς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακο-
δοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Θεράποντα, καὶ
παρανόμων τὰς φάλαγγας ἡσχυνας τροπαιοφόρος πανὸ
μάκαρ γενόμενος, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεμ-

ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στῦλος ἄσειστος τῆς ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Θεράποντα, καὶ ἀναλάμπας Ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις κακόνοιαν Μάρτυς ἔνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε., δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

(Ἑτερον) Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν μάρτυρα Χριστοῦ καὶ παθῶν ἱατῆρα, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου Χριστὸν καὶ Θεάνθρωπον.

Δόξα· ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πανηγυρίζουσι πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σεπτῇ, τοῦ ἀοιδίου ἀθλητοῦ, Θεράποντος ἐν τῷ Ναῷ, καὶ τῇ σορῷ τῶν λειψάνων παρεστηκότες νάματα ἀντλοῦσι σωτήρια, καὶ ρῶσιν τῆς ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἐξ ὀδυνῶν λυτρούμενοι παντοίων, καὶ τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντες Χριστὲ πρεσβείαις τοῦ ἀθλοφόρου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὥραιότητα

Τὴν καθαρότητα μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρ-
λαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα μυστι-
κῶς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη, σήμερον τιμῶμέν σου, τὴν
πανέορτον μνήμην σου, θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν Ἁγίε, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύ-
νων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα· Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Εορτὴν χαρμόσυνον ἐπιτελοῦντες, τοῦ κλεινοῦ Θερά-
ποντος καὶ ἱεράρχου ἀληθοῦς, ἐν πίστει πάντες βοή-
σωμεν. Κύριε σῶσον ἡμᾶς ἰκεσίαις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ Ἀχραντε, τῇ σῇ προστρέχω, καὶ βοᾷ σοι
ῤῥῆσαι με, ἐκ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ τῷ Υἱῷ
σου ἀπάλλαξον, ἵνα σωθῆς, ἀνυμνῶν μεγαλύνω σε.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α', ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ζήτηι τὴν κγ'
'Απριλίου εἰς τὸν Ὅρθρον (Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
Μαθηταῖς προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων)

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ (ἐὰν δὲν ἀπεδόθη τὸ Πάσχα). Ὁ Ν'.
Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον ἤχος πλ. β'.

Φάλαγγα Θεοστεφῇ πρωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ
Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συ-
νασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Θεράποντος, φιλομάρ-
τυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερρον μνήμην αὐ-
τοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν,
τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου παντοίας νόσου ἐλευθέρω-
σον καὶ λύτρωσον ἡμᾶς περιστάσεως.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου κλπ. Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ .
Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ἐἴτα οἱ Κανόνες μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ᾤσωμεν, ᾠσμασι καὶ ὕμνωδίαις, τὸν ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Θεράποντα.

Ανθεσι χαρμονικῶς, καταστήσωμεν πιστοὶ τὸν Θεῖον Θεράποντα, ὥς νικητὴν ἀσεβείας καὶ μάρτυρα στερεὸν τῆς τριφαοῦς ὁμοουσίου θεότητος.

Ηλιος διαυγής, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας ἀπεμείωσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Θεράπων.

Θεοτοκίον

Απορὺν τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ Παρθενεύουσα κόρη, ἄκουσμα φρικτὸν ὥφθης, ἀγνή ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ἄλλος κανὼν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Οσπερ ἐν εἵδει φλογερῶν ἐφώτισε, γλωσσῶν τὸ πνεῦμα τὸ σὸν, Χριστὲ θιασώτας, καὶ σοφίας ἔπλησε, καὶ νῦν προαιρούμενον, ἀνυμνῆσαι προθύμως, Θεράποντα τὸν αἰνιδίμον, ἔμπλησον σοφίας καὶ χάριτος.

Συμφώνως πάντες ἐν αἰνέσει μέλψωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ ἀθλητὴν ὄντως, ὥς τὴν πλάνην σβέσαντα, τελείως τοῦ ἀλάστορος λαοῦς γὰρ διασώσας, νυνὶ βοᾷ ἀγαλλόμενος, δόξαν ἀναπέμπων Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ανω τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς ἐβίβασας, ἐνθα Δεσπότης ὁ σός, πρόδρομος εἰσῆλτε, καὶ βαδίζων ἔσπευσας Θεράπων παμμακάριστε· καὶ σαρκὸς ἀλογήσας, τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας, καὶ ἐν οὐρανοῖς νῦν κατέκησας.

Θεράπων θῦμα σεαυτὸν προσήνεγκας, τῷ δι' ἡμᾶς
ἐν σταυρῷ πρὶν προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον ρύ-
σαντι, καὶ γέγονας πανάριστος, ἰατὴρ τῶν νοσοῦντων,
ψυχῶν καὶ νόσων παντοίων τε, τοῖς τῇ σῇ σωρῷ προσ-
πελάζουσι.

Θεοτοκίον

Λόγον μοι λόγε τοῦ Θεοῦ πρυτάνευσον, ὅπως τὸ χαῖ-
ρε τῇ σῇ μητρανάνδρῳ λέξω, χαῖρε ὄλβος ἄσυλος,
χαῖρε ἀγνείας σκήνωμα, χαῖρε ράβδος ἡ θεία, τοῦ Ἀα-
ρὼν ἡ βλαστήσασα, χαῖρε πυριώνυμε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδή γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ωs θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Ἱερομάρτυρά σου ἀνέδει-
ξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκεῖν πᾶσαν προσβολήν, διὰ
δὲ πικρῶν βασάνων τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον τῆς σῆς
ἀγαπήσεως ἔτυχεν.

Εν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέ-
λοιπας, καὶ κατιδὼν δόξαν Οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθ-
ομολόγεις, ὅτι τὸ πάθος φάος σοι λαμπρὸν ἐξανέτειλεν.

Θεοτοκίον

Τὸ θαυμαστὸν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράστιον Παν-
άχραντε, ὅτι Παρθένος οὕσα παιδοτοκεῖς, καὶ γνη-
σία Μήτηρ πέλεις τοῦ ποιητοῦ τῆς κτήσεως, ἀμφοῖν
ἀληθεύουσα.

Ἔτερος κανὼν. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ωραῖσθεις ἀσκητικαῖς διαγωγαῖς καὶ φαιδρύνοντας, τὴν
στολήν τὴν ἱερὰν αἵματί σου καὶ κατ' ἄμφω τῷ
Χριστῷ Θεράπων εὐηρέστησας ἀσκητικῶς ἐν πόνοις
καὶ μαρτυρίου ὑψώμασι.

Θεράπων σὺ ἀληθῶς ἐξ ἀπαλῶν σου ὀνύχων, τὸν ζυγὸν τὸν ἐλαφρὸν ὑπεισηλθες, τοῦ Χριστοῦ εἰς αὐθις δέ, αἷματι κατεφοίνιξας, τὴν τῆς ἱερωσύνης στολὴν καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Υἱὸς ἡμέρας σὺ δειχθεῖς, ταῖς ἀρεταῖς ἀπαστρέψας, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης σκεδάσας, κατεφώτισας λαούς, σαῖς διδαχαῖς πανόλβιε, ἐν πανολβίῳ τούτους χορῶ Κυρίου παρέστησας.

Θεοτοκίον

Τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, Δεσπότης ἦν ἡρετήσω, κατοικήσας καὶ ἐκ ταύτης προῆλθε, Θεὸς ἄνθρωπος διπλοῦς, οὐσίαις καὶ θελήσεσιν ὕμνοις ταύτην ἐνθέοις, καταγεραίροντες στέψωμεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Κάθισμα· ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας ἑαυτόν, ἀπὸ ρύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, Ἱεράτευσας Πάτερ, ἀθλήσας δὲ θαύματος, πλειότερων ἐξέλαμψας καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν, Θεράποντα ἐνδοξε.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως ὁμοουσίου.

Θείοις δόγμασι καταπλουτήσας, τὰ πληρώματα τῶν εὐσεβούντων, τρεῖς καὶ δέκατος ἄλλος Ἀπόστολος τοῖς πυριφθόγοις Θεράπων διδάγμασιν αἵρετικῶν καταφλέξας ζιζάνια, πάντας ἥρδευσας, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε· αἵτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Θεία γέγονες σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι, Ἀγγέλους ὑπερέχουσα,

τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθιστον ἡμᾶς ἐνθίοις νόμοις, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Εν αὐχήμασι ποικιλθεῖς, δικαιοσύνης ἐν κορυφῇ σου, ἔδωρήθη σοι διάδημα χρυσοφαές, ὡς δώρημα τῶν πόγων σου σοφέ.

Ἡδομένης τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις μάρτυς τὸ πρόσωπόν σου ὥσει ῥόδον, τεθεώρηται ὥραϊζομένῳ σοι ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι τρισμάκαρ σοφέ.

Τριαδικὸν.

Εν μιᾷ οὐσίᾳ ὕμνῳ, τρεῖς ὑποστάσεις, τῆς θεαρχίας, τοῦ Πατρὸς υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως, εἷς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητροῖς τοκεύεις νόμοις; ὅτι ὄνπερ ἀπεκύησας, σαρκωθεῖς Θεὸς ἐστί, καινοτομῶν τὴν φύσιν ὥς οἶδεν αὐτός,

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἡ θεαυγῆς μνήμη τοῦ Θείου Θεράποντος, ἀπαστρέπτει φέγγει τῶν ἰάσεων ἀντανακλάσεις χρυσοειδεῖς, καὶ διασκορπίζει δαιμόνων σκότος βαθύτατον· πιστοὺς δὲ ἁγιάζει, καὶ τὰς νόσους ἰᾶται, τοῖς αὐτοῦ τῷ Ναῶ προσεδρεύουσι.

Εργοῖς Χριστοῦ, πεπλουτηκὼς ἀνεκήμενος, Ἱεράρχα λόγον τὸν συνάναρχον, καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρί, Πνεύματί τε θείῳ, Τριάδα ἀναρχον ἄκτιστον· διὸ στέφανον ἤρας μαρτυρίου Θεράπων, πρὸς Χριστὸν ἁ-

ναπτάς, ὃν ἐπόθησας.

Θῦμα σαυτόν, τῷ σῷ Δεσπότη προσήνεξε, εὐωδία, ὥς φησὶ γενόμενος, Παῦλος Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ ζῆν καὶ ἐμμένειν ὧδε, θανεῖν δὲ μᾶλλον προέκρινας· διὸ καὶ τὸ σαρκίον παραδοὺς ταῖς αἰκίαις, εὐωδίας τὸν κόσμον ἐπλήρωσας.

Εξ ἀναγκῶν, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, τὴν σὴν ποίμνην, ρῦσαι κινδυνεύουσαν, ἐκ τῶν τῆς Ἁγᾶς Πατρὸς υἱῶν, καὶ κεκακωμένην· διὸ μὴ παύσῃ δεόμενος Χριστοῦ τοῦ Φιλανθρώπου, οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τῇ πρεσβείᾳ σου πάντας ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον

Ολος ἐσμῶ, ἁμαρτιῶν περικείμενος, δεδεμένος ὅλος πλημμελήμασι, καὶ δουλωθεὶς, ὅλος τῷ ἐχθρῷ, ὅλος προαιρέσει, ὑπέκυψε τῷ ἀλάστορι, οὐκ ἔχω πλὴν σοῦ ἄλλην προσδοκίαν Παρθένε, σπεῦσον ρῦσαι με ὅπως δοξάξω σε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Εξέλαμψας ὥς ἥλιος οἰκῶν τὸ δεσμοτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη λόγους παρακλήσεως ὥς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι καρτερόφρων ἀθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνης, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἅμαχος συντρίβουσα δαιμόνων, ἥπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ μεγαλύνουσα στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις οὐ τῇ φύσει, εἰς γὰρ

Θεὸς ἡμῶν, ὁ πατὴρ ὁ Υἱὸς τε καὶ πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὁφθὲν μυστήριον, ὅτι σποράν οὐκ ἔγνωσ, καὶ Υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πάναγνε τῆς Εἰρήνης Βασιλεύς.

Ἔτερος. Ἵνα τί μέ ἀπώσω ;

Ιεράρχα Θεράπων, τῇ ἀσκήσει πρότερον σαυτὸν ἐλάμπρυνας, τῇ ἀθλήσει δ' αὖθις, Ἄσωμάτων οἱ νόες ἐθαύμασαν, τὴν ἀνδρίαν Πάτερ, καὶ καρτερίαν δι' ἧς ὥφθης, νικητὴς τοῦ τὴν Εὐαν τροπώσαντος.

Οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ἄσμασι κροτοῦντες ὁμοῦ συνδράμετε, ἡλικία πᾶσα, τὸν γενναῖον καὶ θεῖον Θεράποντα, ὅψεσθε πατοῦντα τὰς μηχανὰς τοῦ ἀντιπάλου καὶ τὸ στέφος τῶν ἄθλων δεχόμενον.

Θύων πάλαι Κυρίῳ καὶ ἱερουργῶν ἀναιμάκτως ἐσῴστερον, σεαυτὸν θυσίαν, προσηγάγω ἄγνῃν καὶ εὐάρεστον, διὰ μαρτυρίου, Ἄγγελοι ὅθεν ἐπεκρότουν, σοῦ τοὺς ἄθλους Θεράπων αἰοίδιμε.

Εν τῇ θεία σου μνήμῃ, Ἄγγελοι καὶ δίκαιοι πανηγυρίζουσιν, ὥς τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίαν φαιδρύνας, σοῖς αἵμασι σύσκηνον λαβόντες, τὴν σὴν ψυχὴν Θεράπων μάκαρ, τῷ δὲ σῶμα τῇ ποιίμνῃ σου δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασάν μου τὴν φύσιν, πάλαι καὶ φθαρεῖσαν ὁ λόγος ἐκένωσεν, ἑαυτὸν ἐκ κόλπων, πατρικῶν σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τῆς ἄγνῃς Παρθένου, ἀναλαβὼν αὐτὴν μορφοῦται, ἧς τὸ πρότερον κάλλος ἐφαίδρυνε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Τῶν παισμάτων τῇ ζάλῃ.

Τῶν Ἀσωμάτων τὴν λύραν πάντες ᾄσωμεν ἀγαλλομένη καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Θεράποντα τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τοῦ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ᾧπασι, τὰ ἄχραντὰ μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραινόμενος, ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἴλω πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῆς ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις νόμῳ φύσεως, παναληθῆ ἀμφοτέρω, φιμούσθωσαν αἱ γλωσσώδεις αἰρέσεις, ἐπὶ σοι Θεομήτωρ.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μου Σωτήρ.

Ανῆλθες ἐν τῷ σταυρῷ, Λόγε Θεοῦ τῇ βουλήσει σου, καὶ ἐπεσπάσω πρὸς σὲ μαρτύρων τὰ τάγματα, μετ' ὧν τῇ τιμήσει σου, ὁ Θεράπων κλέος μαρτυρίου ἀπηνέγκατο.

Παμμάκαρ ὥφθη ἡ σή, Θεράπων μνήμη ὡς ἥλιος, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς τῷ θείῳ τεμένει σου, αἰὲ προσεδρεύοντας καὶ ἐξαιτουμένους τῶν κακῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ πρῶταυθλος Ἰησοῦς, Θεράπων χεῖρα προτείνει σοι, ἀνέρχεσθαί σε καλῶν, ὡς γὰρ ἡ ὑπόσχεσις, τοῖς πᾶσι λελάληται, ὅπου νῦν ἐκεῖνος, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἔσονται.

Θεοτοκίον.

Ναυαγιζόμενος νῦν, σάλῳ πολλῶν περιστάσεων, τῷ
κῆτει τῷ νοητῷ, δεινῶς περιπέπτωκα, καὶ ὅλος κα-
τάβρωμα, γέγονα Παρθένε, τῇ προοβείᾳ σου διάσωσον.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Θησαυρὸν πολῦτιμον ἡ ἐκκλησία, τὴν σὴν μνήμην κέ-
κτηται, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ Τροπαιοφόρε Θερά-
ποντα, διὸ καὶ χαίρει, τὸν κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ
μέγαν ἐν μάρτυσι, Θεράποντα τὸν πανένδοξον, συ-
νελθόντες εὐφημήσωμεν. Ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς
ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνήσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πί-
στιν τρανῶς ἀνεκήρυξε· τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κα-
τήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, αἰκισμῶν ἡ-
ξιώθη χαίρειν ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἵ-
ληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, καὶ συμπολίτης
Ἀγγέλων ἐγένετο, ὅθεν ἡ ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων,
τούτου τὴν πάντιμον μνήμην ἐορτάζουσα, καὶ εὐφη-
μίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀ-
παλλάττων χαίρει τὸν κτίστην δοξάζουσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ
Θαυματουργοῦ Θεράποντος, ὅστις μᾶς τινος Ἐκκλησίας τῶν
κατὰ Κύπρον κειμένων Ἐπίσκοπος ἐχρημάτισε.

Στίχοι

- » Ὡφθης Θεράπων, οἷα θύτης τοῦ Λόγου
- » Ὡφθης Θεράπων, καὶ δ' αἵματος Πάτερ.
- » Σπεύδεις Θεῷ Θεράπων, θερμῷ τῷ πόθῳ
- » Θερμοὺς σταλαγμοὺς, αἱμάτων ἐξ αὐχένος.
- » Τὸν θεῖον μόσχον Θεράπων ἀρχιθύτης θύων
- » Εἴφει δ' αὐτὸν θύεται οἷα περ μόσχος

Ὁ Ἅγιος Θεράπων πύθεν κατήγετο καὶ ἐκ τίνων γονέων ἐγεννήθη καὶ εἰς ποίους χρόνους καὶ κατὰ τίνων ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀντιταχθεὶς ἐνίκησεν, διὰ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, χάριν τῆς ὁποίας εὗρε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχωμεν εἰπεῖν, καθ' ὅτι τὰ ὑπομνήματα τοῦ βίου αὐτοῦ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου. Ὅτι ὅμως ὁ Ἅγιος μονήρῃ διῆγε βίον, δηλοῦσι αἱ Ἅγαι αὐτοῦ εἰκόνες αἱ ἱστοροῦσαι αὐτὸν Μοναχόν. Ὅτι ὑπῆρξε ἐπίσκοπος Κύπρου καὶ προσέφερεν δι' αἵματος ἑαυτὸν ἐν Χριστῷ, διανύσας ἀγῶνα μαρτυρικόν, ταῦτα κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχαίας φήμης ἐλήφθησαν καὶ διὰ παραδόσεως παρὰ τῶν προγενεστέρων καὶ εἰδύτων αὐτὰ διδασχθέντες πιστεύομεν. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, μετεφέρθη εἰς Κων)πολιν ὅταν οἱ Ἀγαθηνοὶ ἐμελέτων τὴν κατὰ τῶν Κυπρίων ἐπίθεσιν. Τότε γὰρ ὁ Ἅγιος ἐφάνη κελεύσας τοὺς ἔχοντας τὸ ἑαυτοῦ λείψανον, ὅπως μεταθέσωσιν ἐκεῖθεν εἰς Κων)πολιν, ἔνθα καὶ νῦν κεῖται, καὶ αἰεὶ διὰ θαυμάτων παρέχει τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν αὐτῷ τὴν ἴασιν.

(Ἑτερα περὶ τοῦ Ἁγίου *)

Οὗτος εἶλκε μὲν τὸ γένος ἐκ τῆς τῶν Ἀλαμάνων χώρας ἐξ εὐγενῶν γεννητόρων καὶ εὐσεβῶν καταγόμενος, ἀλλὰ νηπιόθεν τῆς τοῦ γένους λαμπρότητος καὶ τῶν βιωτικῶν ἀπάντων καταφρονήσας, ἐπειδὴ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεπαιδεύθη, καὶ πλήρης τούτων ἐγένετο, ταῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε, τὰς θείας γραφὰς καθ' ἑκάστην ἐπαναγιγνώσκων, καὶ βίον λιτόν μετερχόμενος καὶ προΐούσης τῆς ἡλικίας, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ καὶ ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρέσκειν ἐπιδούς, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ ἑαυτὸν καθυπέβαλλε· οὕτω δὲ πάντα βαθμὸν ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, ἀσκήσει τε καὶ θείᾳ γνώσει ἐλλαφθεὶς ἐνθεομος κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείξατο. Τοῦ δὲ ἐπισκόπου τῆς ἰδίας πατρίδος τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐκ θείας προνοίας, ψήφῳ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ κανονικῶς ἐπίσκοπος ἀναδειχθεὶς καὶ περ μὴ βουλόμενος, Ἀρχιερεὺς οὗτος καθίσταται καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος τοὺς οἴκας ἐγχειρίζεται· κάλλιστα δὲ διαλάμπας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης κατεκόσμησεν ἀξίωμα. Καὶ

* Σημ. Ἐκδότου: Τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγραφόμενα περὶ τοῦ Ἁγίου δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀρχαῖα Συναξάρια. Ἀγνωστον ἐπομένως ἐκ ποίας πηγῆς ἐλήφθησαν ταῦτα.

γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβής, πολλοὺς μὲν τῷ Χριστῷ προσαγόμενος, πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφορῶν αἱρέσεων, εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν μεταβαλὼν. Οὕτως οὖν ἐπὶ πολλοῖς ἔτεσι τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον θεαρέστως ποιμάνας, ἐπειδὴ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς πόλεμον ἄσπονδον κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησε, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, στεροῶς κατὰ τῶν τότε εἰκονομάχων ἀντιταξάμενος, ἡλεγξεν αὐτούς, αἱρετικούς καὶ ἀθέους καὶ ἀσεβεῖς ἀποκαλέσας· οἱ δὲ μὴ ἀνεχόμενοι τὰς ὕβρεις, τὰς σάρκας τοῦ Ἁγίου κατέβησαν ὄνυσιν. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως τὰ πάντα ὑποφέρων ἔλεγεν πρὸς τοὺς παρόντας. «Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνης ἐτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι». Οἱ δὲ ἀλιτῆριοι χερσὶ καὶ ποσὶ δεσμεύσαντες τὸν Ἅγιον, ἐναπέρριψαν ζοφώδει φρουρᾷ, καὶ ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, Ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἀπέλυσε τὸν Ἅγιον ἐκ τῶν δεσμῶν καὶ κέκληκεν αὐτὸν ἐκ τρίτου καὶ εἶπεν αὐτῷ· «Τάχυνον καὶ πορεύθητι, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου γνήσιε μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ»· τῇ δὲ ἔωθεν ἐξαγαγόντες τὸν Ἅγιον, ὥς εἶδον αὐτὸν ἀμετάθετον τύπτοντες αὐτὸν ἀπεδίωκον. Ὁ δὲ φησὶ πρὸς αὐτούς. «Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτοι μένετε, καὶ γαυριόντες ἀλαζονεύεσθε κατ' ἐμοῦ, ἤδη ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἡμιζήρους ἀποκαθιστῶσα, ἵνα δι' ὑμῶν καὶ οἱ λοιποὶ σωφρονισθῶσιν».

Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, ὥς εἶδος ἀστραπῆς ἐξ οὐρανοῦ κατελθούσης, μετὰ φρικτῶδους βροντῆς, ἡμιζήρους αὐτοὺς ἀπειργάσατο, ὁ δὲ Ἅγιος μετὰ τῆς θείας ἐκείνης ἐπιφανείας τὴν πόλιν ἐκείνην καταλιπὼν, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἀποδημῆσαι τῆς πατρίδος, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ αἱρέσει πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν, ἅπαντας οὖν τοὺς ἱεροὺς τόπους ἐκείνους πεθιελλῶν, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων, θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς κατέπληξεν· ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη· ὁ γὰρ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ δοξάζων αἰεὶ τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφιᾶς τεράστιον· ἐπ' αὐτὴν γὰρ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν περιόντος τοῦ Ἁγίου, γύναιον ἐξ ἑβραίων αὐτῷ προσυπαντᾷ, οὗτινος τὸν παῖδα τεθνηκότα ἐξεκόμιζον· καὶ οἶα μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο· ταύτην δὲ κατοικηρίσας ὁ Ἅγιος καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτεί-

νας «Ἐγειρε, φησίν, ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι ἐσταύρωσαν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου». Καὶ ὁ λόγος εὐθὺς ζωτικὴν αὐτοῦ δέδωκεν ἀνέγερσιν. Ἡ δὲ μήτηρ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ θαυματουργοῦ Θεράποντος προσπεσοῦσα «Ὁν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀνεγέννησας σὺν ἡμοῖς» καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, πᾶσιν εὐηγγελίζετο τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τὴν ἀνάστασιν. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνον ἔτι ἱκανὸν ἔκεισε διαβιβάσας, καὶ θαύματα μεγάλα τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασόμενος, εἰς τὴν περιφανῇ Κύπρον ἀπέπλει, ἐνθα ξενισθεὶς παρὰ Σωσίφ τινα χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἐπὶ χρόνοις ἐννέα πυρέσσουσιν ἐπὶ κλίνης, κρατήσας τῆς χειρός, ἀνίστησιν ὑγείᾳ. Καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγείανθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου· καὶ τοὺς αἵρετικούς θεοσπασχίτας γενναίως διήλεγξεν· ὅθεν ἕξ αὐτῶν ἀνθρῶπός τις αὐθάδης καὶ ὑπερήφανος δέδωκε ραπίσματα κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιερέως τούτου· μεθ' ἡμέρας δὲ μεταμεληθέντος τοῦ αἵρετικοῦ καὶ συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἁγίου ζητήσαντος διὰ τὴν τολμηρίαν, ὁ Ἅγιος οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο ἐπαρασάμενος αὐτὸν εἶναι κεχωρισμένον τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· εἶπε γὰρ ὅτι τὸν Κύριον εἶδε κατ' ὄναρ ἐν σχήματι παιδίον νεογνόν, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἑξαστράπτοντα, καὶ περιβεβλημένον λευκὸν χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· ὁ δὲ διαρρηξίας τὸν χιτῶνα αὐτὸς ἔστι καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτῷ. Οἱ τοίνυν εὐσεβεῖς τῶν Κυπρίων ἐκπλαγέντες τὴν μεγάλην τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ὁ τότε αὐτῶν Πρόεδρος μαθὼν δι' ἀποκαλύψεως ἅπαντα τὰ κατ' αὐτόν, ἰκέτευον μετὰ παρακλήσεως μένειν ἐν τῇ Νήσῳ τὸν Ἅγιον, ἵνα πολλοῖς ὄφελος καὶ σωτηρία ψυχῆς γένηται, καὶ προΐστασθαι μερικῶς Ἐκκλησίας μιᾶς τῆς κατὰ Κύπρον κειμένης, ἣτις καὶ τῷ αἰγιαλῷ προσεπέλαζε. Γέγονεν οὖν ἐνταῦθα διδάσκαλος τῆς ὁριοδοξίας ἀκριβέστατος· πρεσβύτης, ἐλεήμων, ὁρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερασπιστής, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰατρὸς καὶ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ ἦν ἰδεῖν ἅπαντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους διὰ τὴν πρόνοιαν καὶ δικαιοσύνην αὐτοῦ. Οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου παρελθόντος, καὶ ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων Ἀράβων κατὰ τῆς Κύπρου γενομένης (ὁπότε καὶ Μοναστήρια πολλὰ καὶ Ἐκ-

κλησίαι ὑπ' αὐτῶν κατεσκάφησαν καὶ πολλοὺς ἀνηλεῶς κατέσφαζον)· συλλαβόντες οἱ διώκται οὗτοι τῆς τῶν ὁρθοδόξων πίστεως καὶ τὸν Ἅγιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργοῦντα κατέσφαξαν, οὐ γενομένου, ᾧδαι καὶ μελωδίαι ἁσωμάτων Δυνάμεων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Θεράποντος κατεπέμποντο· καὶ τὸ ξένον θέαμα τοὺς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν Θεοῦ ἐκίνησε· τοὺς δὲ σφαγέας κατέπληττε, καὶ μεταμελεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἀνόμῳ τολμήματι ἐβιάζοντο· ὁ δὲ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Ἱερομάρτυς ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθεὶς τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀγίῳ μακαριότητα κεκλήρωται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ὡς φρασι, μετεκομίσθη εἰς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ

Οὐρανός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον, Θεράπων μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τούτων ὕμνων τὸν τῶν πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Εν πτέρναις σου ὑποίσας πικρὰν διάτρησιν, ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔρριψας ὑπὸ τοὺς πόδας σου μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν τὸν τῶν πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἄναρχε αἰδίδιε Πάτερ, υἱὲ καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Σὲ προσκυνοῦμεν ψάλλοντες, εὐλογητὸς εἰς μόνος Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ὦ φρικτοῦ μυστηρίου, ὦ ξένου θαύματος, πῶς καὶ μήτηρ πέφηνας καὶ παρθένος ἔμεινας εὐλογημένη

μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν τὸν τῶν πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Ἔτερος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάγματα χαίρει τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἰσάγγελον θεώμενα σὺν αὐτοῖς, αὐλιζόμενον νῦν καὶ μέλλοντα ἀπαύστως, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἵματι σῶ καταποικίλας Πάτερ Ὅσιε, στολὴν τὴν ἱεράν σου, μεθ' ἧς καὶ εἰσελθὼν τῇ ἄνω Ἐκκλησίᾳ, σὺν Ἱεράρχαις ψάλλεις νῦν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εχὼν μυρίας πλημμελίας, ἐν μυχοῖς καταδεδίκασμαι τοῦ Ἄδου, Σοὶ κραυγάζω Χριστέ πρεσβείαις τοῦ ὀπλίτου, Θεράπωντος ἀνάγαγε, ἵνα μέλπω εἰς αἰῶνας.

Πάλῃ παρέστης Θεοφόρε, τῶν καμάτων σου τὰ γέρρα ἵνα λήψῃ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὃν καὶ ἀναμέλπεις καὶ εὐλογεῖς γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ανάνδρος μήτηρ καὶ Παρθένος, θαῦμα μέγιστον τῆς φύσεως οἱ ὄροι, καταργοῦνται ἐν σοί, γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, ποιητὴν τῆς φύσεως, ὃν δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμα σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε Οὐρανός, λογογραφούμεν δὲ ἡμεῖς τὰ ὥραῖα ἄθλα σου μάκαρ καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεῖς, γέγονας ὀπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν παντευχίᾳ μυστικῇ, τὸν Βελίαρ σκυλεύσας μάκαρ καὶ πιστῶς ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ πατρός, σύμφωνα ὕμνῳ σε ἐπὶ Υἱοῦ καὶ ἐπὶ πνεύματος δι' αὐτὸν, φύσιν κράτος πλήν τῶν προσώπων εἰς Θεὸς γὰρ τὰ τρία· ὃν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν ἔξαπορεῖ, ὅτι κύει ἄνευ σποράς. Παρθένος ἔτεκε καὶ Παρθένος ἔμεινε· ἣν δυσωποῦντες ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἰνα Χριστὸν γηθόμενος, ἀναμέλπω Σωτῆρά μου, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ἀγγελικὸν διάκοσμον ἡμῖν καθυπέδειξε, καὶ ἐπὶ γῆς τοὺς μάρτυρας νῦν πρέσβεας, φρουρούς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Θεράπων συμπάλλει τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναῦς εἰκοεῖς μέγιστον, ἀρετῶν φόρτον φέρουσα, ἐνδοξε Θεράπων, καὶ Ἀγγέλους ἡύφρανας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, καὶ τῇ ἀθλήσει αὐθις νικῶν, αἵμασι τοῖς σοῖς, τὸν παλαμναῖον βυθίσας ἐχθρόν, ὅθεν καὶ μέλπεις ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδυθήσονται θώρακα τὴν δικαιοσύνην, ὁ Δαβὶδ προέφησε, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, τοῦ σωτηρίου τὴν ἀληθινήν· ὅθεν ὁ σοφὸς ἱερομύστης Θεράπων, φορέσας σε ἀνῆλθεν, εἰς ναὸν οὐράνιον, ἐν αἵματι ἰδίῳ, καὶ χαίρει δοξάζειν Σε Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα πιστοὶ λατρεύσωμεν τὴν Τριάδα ἀμέριστον, λόγον ἐκ Πατρός, γεννητικῶς αὐγάζοντα, Πνεῦμα δογμα-

τίζοντες, αὐτοῖς ἐκ μόνου προβλητικῶς τοῦ Πατρὸς. Οὐσίαν καὶ θεότητα μίαν Θεράπων ἐκδιδάσκει τοὺς λαοὺς ἀναμέλπειν, συμφώνως καὶ δοξάζειν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σύνεσιν θείαν δίδωσιν Δανιήλ τῷ Θεόφρονι, Θεὸς ὁ τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς δωρούμενος, διὸ καὶ προέφησεν, ἀνιστορῶν ἡμῖν τὸν Χριστόν, λίθον ὡς ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου τμηθέντα, ὃς λεπτυνεῖ λικμίσει, ξοάνων πᾶσαν πλάνην, λαοὺς τε διασώσει, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Καταβασία. Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ημέραν ἀθλήσεως λαμπρῶς ἐορτάζοντες, τοῦ Θείου Θεράποντος ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Σκεῦος ἱερόχρυσον ἱερᾶς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Χριστός σοι ἐδωρήσατο στέφος τὸ ἀμάραντον, πολὺ-αθλε Θεράπων. Σὲ πίστει ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαίροις ἀειπάρθενε ἐλπίς τοῦ κόσμου Δέσποινα Μαρία Θεοτόκε, ὕμνοις σὲ ἀσιγήτοις σὲ μεγαλύνομεν.

Ἴτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ οὐρανός.

Συγχαίρει πᾶσα πόλις, ἄγει φαιδρὰν τὴν Κυπρίων πανήγυριν σήμερον, μνήμην τὴν σήν, Πάτερ ἐκτελοῦσα ἱκετευτικῶς, προβαλλομένη πρέσβυν σε' ἔχων παρησίαν οὖν πρὸς Χριστόν, μὴ παύσει ἱκετεύειν τοῦ ρύσασθαι κινδύνων πάντας τοὺς πίστει δεομένους σου.

Τὸν θύταθλον ἐν ὕμνοις δεῦτε πιστοί, τῶν Κυρίων
τὸ μέγιστον ἔρεισμα, Ἱεραρχῶν, κλέος καὶ Μαρτύ-
ρων ἰσαθλητὴν, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τὸν ὑπὲρ τῆς
ποιμνῆς τῆς ἑαυτοῦ, τὸ αἷμα λύτρον δόντα· διὸ νῦν
καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εκκέχυται ἡ χάρις τῇ σῇ σωρῶ, τῶν λειψάνων καὶ
βρῦει ἰάματα, παντοδαπά, δαίμονας ἐλαύνει ἐκ τῶν
βροτῶν, τῶν πίστει προσιόντων σοι, πάντα τε νοσήμα-
τα χαλεπά, καὶ σώζει ἐκ κινδύνων, τοὺς πίστει τὴν
φωσφόρον ἐπιτελοῦντας σου πανήγυριν.

Φωνήν σοι ἱκετήριον προσφωνῶ καὶ βοῶ σοι, Λιτά-
νευσον Ὁ Ἅγιε τὸν λυτρωτὴν, δοῦναί μοι τὴν λύσιν,
ὧν περ ἐκὼν καὶ ἄκων ἐπλημμέλησα, καὶ ἐκ δεξιῶν με
στήναι αὐτοῦ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ὅπως σωζόμενος δοξάζω,
τὸν εὐεργέτην καὶ σωτῆρα μου.

Θεοτοκίον

Ω θαῦμα τῶν θαυμάτων! Ἀδυνατεῖ νοῦς βροτῶν
καὶ Ἀγγέλων νοῆσαι σου, τοῦ φοβεροῦ κόρη μυ-
στηρίου ὕψος· καὶ γάρ, παιδίον τίκεις, ἄνωθεν, φύ-
σεως νομίμων, οὐκ ἐξ ἀνδρός, παρθένος γὰρ πρὸ τό-
κου, ὥς καὶ μετὰ τόκον, καὶ ἐν τόκῳ μένει ἄφθορος.

Καταβασία. Ὁ Ἄπας γηγενής.

Ἑξαποστειλάριον. Πρῶτον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα τὰ παρόντα.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, ὁ ἐμὸς
ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· διὸ διψῶν
τοῦ διψᾶσθαι· καὶ ζῶν ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, οὗ κοινω-
νὸς γενήσεσθαι, ἐπιποθῶ Ἱεράρχα καὶ τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας.

Ἔτερον. Τοῖς Ἱμαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν ἱεράρχην ἅπαντες, δεῦτε οἱ συνδραμόντες Θεράποντα θεάσασθε, ὡς πατοῦντα τὴν κάραν, τοῦ δολίου Βελίαρ' λαοὺς γὰρ διασώσας, καὶ ποιμένας ἀρίστως, καὶ ἀθλήσας ἀνῆλθε στεφηφορῶν, παρὰ Χριστοῦ ληψόμενος τὰ βραβεῖα, ἵνα Τριάδι πάντοτε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύῃ.

Θεοτοκίον.

Τετυρωμένον Πάναγνε, καὶ πῶτατον ὄρος, Λαβὶδ Θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε, Σολομὼν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς ἄσμασιν. Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον καὶ Ἰακώβ, κλίμακα Σε εἶδε πύλην δὲ ἄλλως, ἐξ ἧς ὁ Θεὸς τὸ φύραμα νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων,

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εἰς τοὺς Αἵνους· ἰστώμεν στιχ. δ' καὶ φέλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν ἐδέξωσοφρέ· μὴ οὖν καύση θεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν ἱεράν, καὶ πανένδοξόν σου ἄθλησιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικοῖς καμάτοις, οὓς διήνυσας χαίρων. Θεράποντα τρισμάκαρ ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸν σταυρὸν ὑπομείναντος, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ρεῖθρα· καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Θεράποντα· τῶν προσφευγόντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Εἰ βούλει ψάλλε τάδε :

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δρόμον τῆς ἀθλήσεως, καὶ τῆς ἀσκήσεως πρότερον, ἐκτελέσας πανόλβιε, θύων καὶ θυόμενος μαρτυρίου κλέος, Θεράπων ἐκτίσω, καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τιμίῳις αἵμασι σοῖς ἀπέπνιξας, καὶ χαίρων ἀνελήλυθας, συναυλιζόμενος Μάρτυσι· τὸν Χριστὸν οὖν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἰκείῳ ἐν ἄρματι, οὐκ ἀλλοτριῳ ἐπέχρωσας, ἱερὰν διπλοῖδα σου· μεθ' ἧς ἱερούργησας ἱερὰς θυσίας, ἀναιμάκτους πάλαι, χερσὶν ἀνόμων δὲ τιθεῖς, Χριστῷ προσήνεγκας δῆμον ἅγιον, καὶ μάρτυρας ἀπέδειξας, συμπρεσβευτὰς προσλαβόμενος, τὸν Χριστὸν οὖν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν δεομένων σου.

Σήμερον πανήγυριν, Κυπρίων ἄγει τὸ σύστημα, τῇ σῇ μνήμῃ φαιδρύνεται, Θεράποντα ἔχον σε, τὸν πάλαι ποιμένα, Θεῖον πολιοῦχον καὶ πρὸς Χριστὸν ὑφηγητήν, κατε φωτίσθη σαῖς παραινέσεσι. Χριστὸν ἐνστερνισάμενον, δαιμόνων πλάνη ἀπέδρασεν, ὑπὲρ σοῦ καὶ νῦν πρέσβευε, λυτρωθῆναι κακώσεων.

Δόξα· ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ἄσωμεν, ἁσματικάῃς ὑμνωδίαις τὸν ἱερομάρτυρα Χριστοῦ εὐφημοῦντες, ἄνθεσιν ἑαρινοῖς καὶ καταστέψωμεν πιστοί, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στερεὸν τῆς τριφασοῦς Θεότητος, βοῶντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Θεράπων πολὺαθλε ἐξέλαμψας ὡς Ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι. Δι' ὃ ἰκέτευε τὸν Κύριον, καρτερόφρων ἀθλητά, ἐκ κινδύνων λυτρωθῆναι, ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ ἐκτελούντων

τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡ τὸ ἀκόλουθον Θεοτοκίον·

ΘΕΟΤΟΚΕ Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὡδὴ γ' καὶ ς'

Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ ("Ορα 26 Ὀκτωβρίου).

Ἀλληλούϊα ἦχος δ'. Στιχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ("Ορα 23 Ἀπριλίου τὸ τῆς Λειτουργίας).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἐν τέλει τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀκολουθίας παρατίθεται ὁ παρὼν ὕμνος ψαλλόμενος εἰς ἦχον δ' πρὸς τὸ

Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ (*)

Τῇ ἱερᾷ καὶ ζωηροῦ πηγῇ σου

Πεπλουτισμένη ποικιλία θαυμάτων,

Πάντες πιστοὶ προστρέχοντες πιστῶς καὶ εὐλαβῶς·

Πλουτοὺν ἀρυόμεθα ἐξαισίων θαυμάτων

Καὶ φαιδρῶς γεραίρομεν τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας

Οὓς περ ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Μεγαλομάρτυς Θεράπων θαυμάσιε.

* Εἰ βούλει μέλῳν τοῦτο ἐν τοῖς διστίχοις, ἀντὶ μεγαλυναρίου.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εἰς τὸν Ἅγιον

Ἱερομάρτυρα καὶ Θαυματουργὸν

ΘΕΡΑΠΟΝΤΑ

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον...

Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ Τροπάριον Ἦχος Δ΄

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Τῇ ἱερᾷ καὶ ζωηροῇ Πηγῇ σου, πεπλουτισμένη ποικιλίᾳ θαυμάτων, πάντες Πιστοὶ προστρέχοντες πιστῶς καὶ εὐλαβῶς, πλουτοῦν ἀρυόμεθα ἐξαισίων θαυμάτων, καὶ φαιδρῶς γεραίρομεν τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας, οὓς περ ὑπήνεγκας ὑπὲρ Χριστοῦ, μεγαλομάρτυς Θεράπων θαυμάσιε.

Δόξα καὶ Νῦν, Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσωμεν...

Ὁ Ν΄. καὶ ὁ Κανὼν Ἦχος Πλ. Δ΄

Ὡδὴ Α΄. Ἦχος Πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θερμαῖς πρεοβείαις σου, Ἀθλητὰ Ἅγιε Θεράπων, δὸς τῷ δούλῳ σου ἐκ τῶν σῶν χαρίτων ψεκάδας ὅπως ἄσω, τοὺς ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν ἄθλους σου.

Πολλὴν παρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν ἔχων, ὁ Θεράπων τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς τῇ σεπτῇ Πηγῇ σου, Ἀθλοφόρε, ἐκ τῶν παθῶν ταῖς εὐχαῖς σου διάσωσον.

Ρῦσαι σαῖς δεήσεσιν, Ἀθλητά, Ἐνδοξε Θεράπων τοὺς πηγῇ σου τῇ ἱερᾷ, προσιόντας πόθῳ τε καὶ πίστει

ἐξ ἀνιάτων παθῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Συνέτισον τὸν δοῦλον σου, Μαριάμ, ἄνοιξόν μοι πύλας μετανοίας, καὶ ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ρῦσαι με, Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Φάνηθι τοῖς δούλοις σου, Μάρτυς Θεράπων, προσταγῆς ἑνθεος, καὶ τῶν κακῶν, σώζων σαῖς πρεσβείαις, ἀβλαβεῖς ἡμᾶς τήρησον.

Οπως ἀπολαύσωμεν παθῶν καὶ νόσων τὴν ἀπολύτρωσιν, τῇ σῇ Πηγῇ, προστρέχουμεν πίστει, ὦ Θεράπων Πανεύφημε.

Τοῖς μεταλαμβάνουσι, τὰ τῆς Πηγῆς σου πάνσεπτα νάματα, πανευμενῶς παρέχεις, Θεράπων, ἱαμάτων χαρίσματα.

Θεοτοκίον

Επίσκεψε Ἀχραντε, νοσηλευόμενον δοῦλον σου, καὶ τῆς δεινῆς, ἀλγηδόνης ρῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἡ υπέρφωτος ἔλλαμψις, τοῦ Παντοδυνάμου, Θεράπων Πνεύματος, τῇ ψυχῇ σου ἐνοικήσασα, τοὺς Πιστοὺς φωτίζει σε ὀξίωσεν.

Αθλητῶν συμπαθέστατος πάντων πεφηνώς, Θεράπων Μακάριε, τὴν υἱεὶαν δὸς πρεσβείαις σου, τοῖς τυραννουμένοις δεινοῖς πάθεσιν.

Ω Θεράπων Μακάριε, τοὺς πιστῶς τιμῶντας καὶ εὐφημοῦντας σε, μεσιτεία σου εἰρήνευσον καὶ παθῶν ποικίλων ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον

Ρῶσιν δίδου μοι, Δέσποινα, καὶ τὴν σηπεδόνα ψυχῆς μου ξήρανον, καὶ κινδύνων με ἐξάρπασον, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Ὡδὴ Ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Φίλος ἀληθής, τοῦ Δεσπότης ὦν, Πανεύφημε, φύλαττε ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, ὦ Ἀθλοφόρε Θεράπων καὶ μακαρίζοντας.

Ρῦσαι τοὺς πιστῶς, εὐφημοῦντας τοὺς ἀγῶνας σου νόσων τε δεινῶν καὶ πάσης κακώσεως, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Θεράπων Ἐνδοξε.

Ωφθης εὐμενής, σὺ προστάτης τοῦ οἴκέτου σου. Διό σοι προσφέρω ὠδήν, ὦ Θεράπων, κατ' ὀφειλήν μοι ἀληθῶς εὐχαριστήριον.

Θεοτοκίον

Απαντα ἐχθρόν, δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Πανάμωμε, θείῳ σου κράτει συμπαροῦσα ἐξαφάνισον.

Ὡδὴ ΣΤ΄. Ἰλάσθητί μοι

Αρύσασθε, ὦ Πιστοί, ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ τῆς Πηγῆς τοῦ Σεπτοῦ Θεράποντος Μάρτυρος, δεινῶν ἀπαλλαττόμενος, καὶ παντοίων νόσων, τοὺς αὐτὸν ἀεὶ γεραίροντας.

Ασθενειῶν καὶ δεινῶν, κινδύνων ἡμᾶς ἀπάλλαξον, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, Θεράπων Μακάριε, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, καὶ τιμῶντας τὴν Εἰκόνα σου.

Θεράπων θαυματουργέ, τοὺς εὐλαβῶς σοι προστρέχοντας, ἐκ πάντων τῶν βλαβερῶν καὶ νόσων διάσωσον, λιταῖς σου Πανάγιε, ταῖς πανευπροσδέκτοις,

καὶ πταισμάτων δὸς τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον

Φωτὶ ἀπείρω τοῦ σοῦ, προσώπου με καταλάμπουνον,
Παρθενομήτορ Ἀγνή, βυθοῦ ἀπογνώσεως, αἰὲ ἀ-
παλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας τοὺς λιμένας ἐκβι-
βάζουσα.

Διάσωσον παντὸς κινδύνου, νόσων τε καὶ πταισμά-
των, τοὺς εἰλικρινῶς σοι, Θεράπων προστρέχοντας,
πρεσβείαις σου ἱεραῖς πρὸς τὸν Κτίστην.

Καὶ Θεοτοκίον. ᾠδὴ...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεῦει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον ᾠδὴ Β'
τὰ ἄνω ζητῶν

Ως Μάρτυρα Χριστοῦ καὶ φίλον δοξάζομεν, αἰτοῦν-
τες εὐλαβῶς τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν, Θεράπων
Πανάγιε, ἣν παράσχου ἡμῖν τοῖς οἰκέταις σου, τοῖς τῇ
Πηγῇ σου προστρέχουσι, ρυόμενος κινδύνων καὶ ἀδο-
κῆτων ἡμᾶς δεινῶν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον ᾠδὴ Δ'

Θαυμασιὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ Ὅσιόι σοι ἀγαλλιᾶσονται.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς
δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά,
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς
λέγων. Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε καὶ εἰς πόλιν Σα-

μαριτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότεα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες. "Οτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεήμον...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Καὶ τὸ παρὸν προσόμοιον. Ἦχος Πλ. Β'

Απαλλαγή παντὸς κινδύνου, παθῶν ποικίλων καὶ νόσων ὑπάρχουσα ἡ Πηγὴ σου, Θεράπων, ρῶσιν πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι παρέχει, καὶ ἐκ κινδύνων ἀπαλλάττει, τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ Ἱεράρχα.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου κλπ.

ᾠδὴ Ζ' Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Τῶν Κυπρέων τό κλέος, καὶ ἐώας ἡ δόξα, Θεράπων Ἄγιε, ἀθλήσας ἐδοξάσθης καὶ νῦν ἐν Οὐρανίοις κατοικῶν τοῖς σκηνώμασιν, ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνούντων μνημόνευε Παμμάκαρ.

Ως φωστὴρ φασφόρος καὶ κλεινὸς Ἱεράρχης, Θεράπων ἔνδοξε, ἀνέτειλας ἀκτῖσιν ἀθλήσεως φωτίζων τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τοῖς νόσοις δειναῖς δωρούμενος ὑγείαν.

Τὸν ἐκ σοῦ κηρυχθέντα, προαιώνιον Λόγον Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἰκέτευε, Θεράπων, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων τὴν σὴν ἔνδοξον ἀθλήσιν, καὶ σαῖς λιταῖς δὸς αὐτοῖς ψυχῆς τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Εξ ιδρώτων καὶ πόνων, στεναγμῶν τε καρδίας, Θεογεννήτρια, συναίσθησις γεννᾶται, ἀπάθεια δ' ἐκ ταύτης, ἧς καὶ φθάσαι τοὺς πρόποδας, ὀξιωθείην ἐγὼ ὁ πταῖσας ὑπὲρ πάντα.

ᾠδὴ Η' Τὸν Βασιλέα

Τοὺς προστασίας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης Θεράπων, τιμῶντας καὶ ὀσπαζομένους τὴν θείαν σου Εἰκόνα.

Νόσων παντοίων τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, [καὶ κινδύνων παντοίων Θεράπων, ἐκ τῶν προσιόντων Πηγῇ σου τῇ ἁγίᾳ.

Θεὸν τῶν ὅλων, σὺ ὦ Θεράπων, δυσώπει, καταπέμψαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τῶν ἐνοχλούντων δεινῶν ἡμᾶς λυτρῶσαι.

Θεοτοκίον

Ινα δοξάζω, καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα, Κόρη, θλίψεώς με πάσης ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

ᾠδὴ Θ' Κυρίως Θεοτόκον...

Τοῖς πίστει προσιοῦσι τῇ θείᾳ Πηγῇ σου καὶ ἀνυμνοῦσι, Θεράπων τοὺς ἄθλους σου, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου δώρησαι.

Ως ἔχων παρησίαν, ἐνδοξε Θεράπων, πρὸς τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ῥῶσιν σεπταῖς σου λιταῖς ἡμῖν παῖσι δώρησαι.

Τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσι, πάντιμε Θεράπων, τοὺς ἱερούς καὶ γενναίους ἀγῶνας σου, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν δίδου πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Μαρία Θεοτόκε, τοὺς πίσει τιμῶντας καὶ προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, Πάναγνε, ἁμαρτιῶν καὶ δεινῶν ρῦσαι, πρεσβείαις σου.

Τὸ Ἄξιον ἔστι, καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια

Τοὺς μετ' εὐλαβείας τῇ ἱερᾷ, καὶ θείᾳ Πηγῇ σου προσιόντας ταῖς πρὸς Χριστόν, θερμαῖς σου πρεσβείαις, ρυόμενος μὴ παύσῃ, κινδύνων ἀδοκῆτων, Θεράπων Πάντιμε.

Ρῶσιν δὸς τῷ δούλῳ σου, Ἀθλητά, ἔνδοξε Θεράπων ὥς τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, τοῦ σῶζειν ἀξίως λαβών, παντὸς κινδύνου, τοὺς τῇ σεπτῇ Πηγῇ σου θερμῶς προστρέχοντας.

Παθῶν ταραττόμενος προσβολαῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν ἀνάρρωσιν ἐκζητῶν, Θεράπων Κυρίου Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων, σὺ μὲ ἀπάλλαξον.

Χάριν τῶν θαυμάτων παρὰ Θεοῦ λαβών, Ἱεράρχα, θεραπεύεις πάθη δεινά· διὸ τῶν πιστῶν σου τῇ Πηγῇ προσιόντων, θεράπευσον τὰ πάθη, Θεράπων ἔνδοξε.

Καὶ τὸ Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.,

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Τροπάριον, Ὡχος Γ'

Μέγαν εὗρατο ἡ Κωνσταντίνου, ρύστην πρόμαχον καὶ Ἱατῆρα, νόσων παντοίων, Θεράπων Πανεύφημε, ὥς οὖν Τυράννου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησας, οὕτω, Πάνσεπτε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

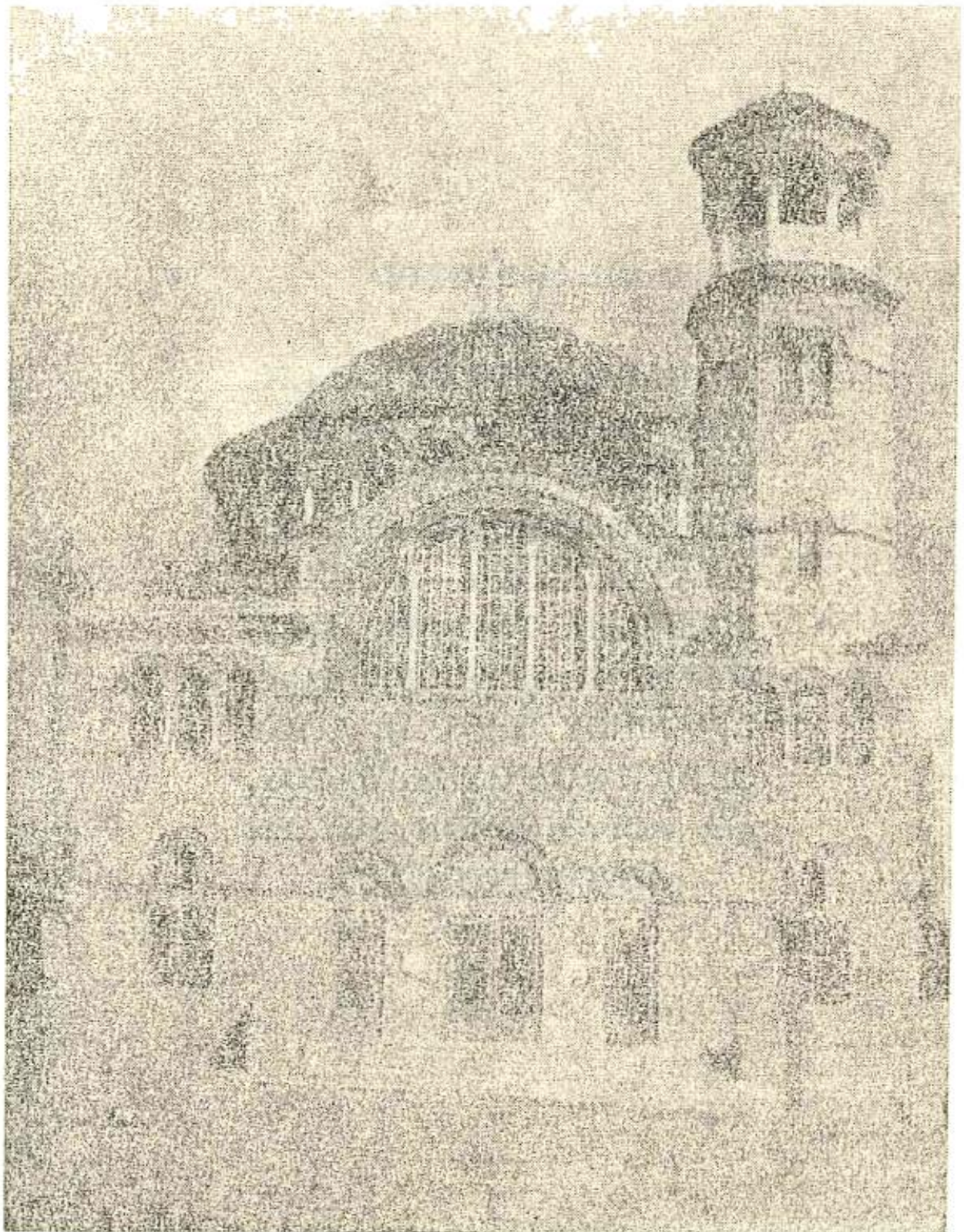
Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος.

Ἐν τῇ Ἀπολύσει, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προσόμιον Ὡχος Β

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν...

Μάρτυς Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, παῦσον ἰκεσίαις σου
 πᾶσαν, Θεράπων, ἔφοδον, νόσων τε καὶ θλίψεων
 καὶ τὸν φρικώδη σεισμόν, καὶ κινδύνους ἀπέλασον ἀπὸ
 τῶν τιμώντων, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας σου, καὶ τὴν ζω-
 ῥρυτον Πηγὴν, τῶν σεπτῶν σου Ναμάτων, καὶ τὴν
 καθ’ ἡμῶν φερομένην, τοῦ πικροῦ θανάτου στήσον
 μάστιγα,

Ὁ Ναός μας...

Τὸ στολίδι καὶ ἡ πνευματικὴ ἐστία τῆς πόλεως
τοῦ Ζωγράφου!

«Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ
Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΡΑΠΟΝΤΟΣ»
ΕΞΕΤΥΠΩΘΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ 1967
ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΤΗΝΟΣ»
(ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ 6 — ΑΘΗΝΑΙ).
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΕΥ-
ΘΥΜΙΟΥ Κ. ΣΤΥΛΙΟΥ, ΠΡΟΪ-
ΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ
ΘΕΡΑΠΟΝΤΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ,
ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΝ
ΛΟΓΩ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

